

ZAVRŠNI RAD

Grafički odjel, 4. godina preddiplomskog studija

Neva Nevičica Horvatić

"1:0"

"1:0" je serija crteža koja se sastoji od 6 hiperrealističnih^[1] digitalnih portreta moje majke, oca i bake. Svaki portret nacrtan je po promatranju fotografije koje su prethodno bile snimljene za trenutnu temu. Prevladava centralna kompozicija koju čine dvije glave: jedna sa uplakanim licem i jedna sa nasmijanim licem. Izreka kaže da su oči ogledalo duše. U ovom slučaju nije tako. Šarenicu i zjenicu sam izostavila i ostala sam sa samo bjeloočnicom, koja daje dašak nadrealizma u radovima. Primijenila sam hiperrealizam najviše što sam mogla da prikazem svaku boru, poru, nepravilnosti, madeže i ožiljke, koji pričaju svaku priču njihovog života. Svaki osmijeh, ljutnja, plač, ucrtan je na licu. Simbolizirajući da je na starijim osobama lice zapravo to koje je ogledalo duše.

Portreti su nastali u teškom periodu života moje obitelji. Nisam prikazala samo njihove životne priče na licima. U detaljima su moji osjećaji i misli tijekom nastajanja serije, koje su bile uglavnom mračne. Stoga prevladava tmurna atmosfera.

Ovloka mi je od malena bila glavno sredstvo za stvaranje svoje umjetnosti, no nije mi bila više dovoljna za detaljnije motive. Tejfel Krisztian umjetnik je koji me inspirirao da se prebacim sa tradicionalnog crteža olovkom na digitalni crtež. Dok je crtež olovkom tražio potrošna sredstva i postavljao granice, digitalni crtež pružio mi je više mogućnosti, preciznosti za stvaranje čim više detalja potrebnih za hiperrealistične crteže. Dovoljan je samo jedan program i tablet da mi pruži jednaku razinu kreativne svestranost kao što bi dale crtačke ili slikarske potrepštine i opreme vrijedne mnogo novaca. Serija digitalnih radova "1:0" nacrtana je u programu Adobe Photoshop CC na Wacomovim tabletima: Wacom Intuos i Wacom Cintiq 27qhd. Isprintani radovi veličine 100cm x 100cm kaširani su na forex ploče koje su pričvršćene za okvire. Uz seriju postavljen je video, timelapse, jednog od radova na kojem je prikazan tijek nastajanja crteža.

U jednoj polovici serije uplakano lice postavljeno je u prvi plan, dok pokraj njega viri nasmijano lice u poluprofilu. U drugoj polovici serije je nasmijano lice u prvom planu, a uplakano u profilu, gotovo izbačeno iz pogleda. Simbolizirajući borbu dvaju lica i pobjedu nasmijanog. Metafora toga je da sreća u mojoj obitelji uvijek pobjeđuje kada smo zajedno.

^[1] "Hiperrealističko slikanje je poput romana. Slikaš ono što vidiš. Ja stvaram poeziju, gdje se računa svaki potez, kao i svaka riječ."- Damian Lechoszest, slikar